

ख

1. ख m. die Sonne H. an. 1, 6.

2. ख (von खन्) 1) n. AK. 3, 6, 2, 22. a) Höhle: वज्रेण खान्यत्पान्दो-
नाम् RV. 2, 15, 3. 7, 82, 3. अपावणोदपिहितेव खानि 4, 28, 1. अमृता वि
खानि 5, 31, 1. — b) Oeffnung (am menschlichen Leibe, Mund, Ohren,
Nasenlöcher u. s. w.) AV. 14, 2, 1. कः सप्त खानि वि तैतर्द शीर्षणि 6. प-
रास्त्रि खानि व्यत्पणत्स्वयंभूः KATHOP. 4, 1. ऊर्ध्वं नभिर्यानि खानि तानि मे-
ध्यानि सर्वशः । यान्यधस्तान्यमेध्यानि M. 5, 132. अद्भिः खानि च संस्पृशेत्
2, 53, 60. 4, 144. 5, 138. 12, 120. Jāñ. 1, 20. MBu. 1, 772. विमुञ्चन्नुधिरे
खेभ्यः R. 4, 9, 80. Suçr. 1, 17, 10. 248, 2. Buig. P. 4, 23, 16. 7, 12, 25. नव-
खे पुरम् (Mund, Ohren, Nasenlöcher, Augen und die beiden unreinen
Oeffnungen) 4, 29, 7. अत्रापाम् Suçr. 2, 18, 18. 199, 4. Daher auch so v. a.
Sinnesorgan AK. 3, 4, 2, 19. H. 1383. H. an. MED. Buig. P. 8, 3, 23. —
c) Wunde: नश्यतीषुर्थाविद्धः खे विद्धमनुविध्यतः M. 9, 43. — d) die Höh-
lung in der Nabe des Rades, in welcher die Achse läuft; Büchse: समि-
तान्वत्रकाखिदत्खे अरौ इव खेद्या RV. 8, 66, 3. खे रथस्य खे ऽर्नसः खे गु-
गस्य 80, 7. अद्भिः खम् 10, 155, 3. ÇAT. Br. 14, 8, 22, 1. — e) der hohle leere
Raum, Luftraum, Aether AK. 1, 1, 2, 1. 3, 4, 20, 234. TRIK. 1, 1, 81. 3, 3,
49. H. 163. H. an. MED. ÇAT. Br. 14, 8, 2, 1. PRAÇNOP. 6, 4. M. 12, 120.
षुष्पवृष्टिश्च खात्पतत् R. 4, 19, 10. 3, 32, 28. 5, 59, 12. 94, 16. N. 12, 39. ARÇ.
3, 36. Suçr. 1, 152, 13. MECH. 9. Buig. P. 7, 12, 25. खं लिङ्गमात्मनः 3, 5,
31. खगत adj. R. 5, 56, 144. ख Himmel TRIK. 1, 1, 4. 3, 3, 49. H. an. MED.
— f) Null (प्रून्य) H. an. MED. COLEBR. Alg. 19. — g) der durch einen
Kreis dargestellte Anusvāra (विन्दु) H. an. MED. — h) Stadt TRIK. 3,
3, 49. MED. — i) Feld MED. — k) Glück (vgl. सुख, दुःख) TRIK. H. an.
— l) Verstand (संविद्, संवेदन) H. an. MED. — m) Handlung (कर्मन्)
MED. — n) das auf ein aufgegangenes Zodiakalbild folgende zehnte Dīr.
im ÇKDr. — o) Talk H. 1051. RĪGĀN. im ÇKDr. — 2) f. खा Quelle,
Brunnen NAIGH. 1, 13. स रायस्वामिपुं सृज RV. 6, 36, 4. मृद्याम ते वरुण
खामृतस्य 2, 28, 5. — Vgl. दुःख, सुख.

खकामिनी (ख + का०) f. 1) das Weibchen des Falco Cheela (चिल्ल).
— 2) ein Bein. der Durgā (चर्चिका) TRIK. 3, 3, 236.

खकुत्तल (ख + कु०) m. ein Bein. Çiva's TRIK. 1, 1, 44.

II. Theil.

खक्ख, खक्खति lachen DRĀTUP. 8, 6, v. 1. für कख्.

खक्खट adj. = कक्खट hart RĪJAM. zu AK. ÇKDr.

खक्खर Bettlerstab VJUTP. 208. SCHIEFNER, Lebensb. 323 (93). — Vgl.
किक्कल HIQUEN-THSANG I, 33.

खखोत्क (ख + खोत्क) m. der Meteor des Luftraums, ein Beiw. der
Sonne SKANDA-P. in Verz. d. B. H. 146 (50).

खग (ख + ग) 1) adj. sich im Luftraum bewegend: पुरमेतत्खगम् MBu.
3, 12257. स्थलखाम्बुगाः H. 22. — m. a) Vogel AK. 2, 5, 32. 3, 4, 2, 20.
TRIK. 2, 5, 37. H. 1316. an. 2, 30. MED. g. 4. M. 12, 63. MBu. 3, 16066. N.
9, 15. R. 3, 20, 36. Suçr. 1, 4, 19. 107, 21. 208, 11. HIT. I, 44. — b) Wind
ÇABDA. im ÇKDr. तमांसीव यथा सूर्यो वृत्तानमिर्धनान्खगः । तथा स्कन्दे
ऽजयच्छत्रस्वेन वीर्येण MBu. 3, 14616. — c) die Sonne AK. 3, 4, 2, 20.
TRIK. 1, 1, 99. H. 95. H. an. MED. Hīn. 11. — d) ein Planet H. an. MED.
Ind. St. 2, 267. — e) Heuschrecke BUAR. zu AK. ÇKDr. — f) ein Gott
H. an. MED. — g) Pfeil AK. 2, 8, 2, 54. 3, 4, 2, 20. H. 778. H. an. MED.
Hīn. 53.

खगङ्गा (ख + गङ्गा) f. die Gaṅgā des Luftraums TRIK. 3, 3, 245.

खगण (ख + गण) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes von Vaçra-
nābha BUIG. P. 9, 12, 3. LIA. I, Anh. XII.

खगति (ख + गति) f. Flug im Luftraum, N. eines Metrums (s. अष्ट-
गति) COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XI, 6).

खगपति (खग + पति) m. Fürst der Vögel, ein Bein. Garuḍa's ÇAB-
DA. im ÇKDr.

खगम (ख + गम) 1) adj. sich im Luftraum bewegend, fliegend; von
Gandharva MBu. 3, 14983. von Wurfgeschossen 820. 14, 2188. — 2)
m. a) Vogel N. 1, 23. — b) N. pr. eines Brahmanen MBu. 1, 995. — Vgl.
खग.

खगर्भ (ख + गर्भ) m. N. pr. einer buddh. mythischen Person BUAR.
Intr. 557.

खगवक्र (खग + वक्र) m. N. eines Baumes, Artocarpus Lacucha (ल-
कुच) ROXB., ÇABDA. im ÇKDr.

खगवती (von खग) f. die Erde ĠAṬĀB. im ÇKDr.

37